

Vzpomínka na usmrcení Tomáše Kladňáka, občana obce Růžďka dne 4. listopadu 1944 na "Vaculově".

Tomáš Kladňák, padesátiletý, v době války byl pověřen Obecním úřadem v Růžďce k vybírání dobytka od občanů na povinnou dodávku. Za tímto účelem chodil po chalupách a dojednával s občany termíny dodávek. V té válečné době měl každý zemědělec předpis dodávky masa, másla, vajec, brambor a obilovin, které musel každý rok odvádět.

Jednou při této činnosti přišel do chalupy na pasekách, kde měl provdanou dceru. Když přišel do kuchyně, viděl, že si tam vaří jídlo dva němečtí vojáci. Když šel zpátky do dědiny, uviděl skupinu německých vojáků jak u cesty na louce v polní kuchyni si vařili jídlo. Vojenské auto stálo vedle a vojáci odpočívali na louce. Když šel Kladňák kolem nich, přišel k němu velitel, zřejmě SUDEŤÁK a ptal se ho kde jde. Po sdělení, že jde na Obecní úřad, se ho Kladňák neprozíravě zeptal proč si vaří jídlo v kotli a ti dva v chalupě sami na šporáku.

On nevěděl, že tito dva němečtí vojáci jsou zběhy od armády. Ihned musel Kladňák německé vojáky s velitelem dovést do chalupy, kde viděl vojáky si vařit jídlo. Tak se stalo, že oba vojáci toto nechtěné prozrazení zaplatili životem.

Čas plynul a v obci o této události kolovaly různé pověsti a dohady. V poledne 4. listopadu 1944, kdy ještě nebyl sníh, přišli k Tomášovi Kladňákovi partyzáni s požadavkem, aby jim ukázal cestu na Cáb. Kladňák nic netuše si oblékl kožený čtířtvrteční kabát v kterém vždy chodíval a šel snimi jim ukázat cestu. Když došli na hřebenovou cestu, oznámil mu velitel partyzánské skupiny, že za zradu německých vojáků byl partyzánským soudem odsouzen k trestu smrti.

Jelikož cesta vedla lesem, Kladňák v domnění, že se zachrání, skočil do lesa a utíkal směrem na Malou Bystřici - Vaculov. Partyzáni po něm stříleli, ale ve tmě bez výsledku. Doběhl k chaloupce Karla Vrábla na vaculově, kterého prosil ať ho schová, že je pronásledován. Vrábel měl strach, že mu zapálí chalupu a dovnitř ho nepustil. V tom doběhli pronásledující partyzáni, kteří chytili Kladňáka, odvedli ho za potůček, který tekl vedle, kde ho usmrtili. Svlékli mu kožený kabát a odešli.

Německá policie tento případ zaregistrovala a zabitého Kladňáka odvezl na dřevěném voze občan z obce Bystřičky Josef Kočib se závozníkem Ludvíkem Petrůskem do márnice obce Růžďky.

Na voze seděli a doprovázeli zabitého taky někteří občané z Růžďky z nichž jeden hrál na harmoniku, takže nebožtík měl při poslední cestě i hudební doprovod se zpěvem.
